

sundhedsmæssige og bolighygiejniske Synspunkter, som er grundlæggende for deres Virke.

Til § 28.

Forudsætningen for, at Sanering af et Omraade kan iværksættes af det offentlige, er, at det paagældende Omraade er af en saadan Beskaffenhed, at det af sundhedsmæssige eller brandmæssige Grunde skønnes ønskeligt at tilvejebringe en bedre Ordning af Bebyggelsesforholdene. Det er ikke gjort til Betingelse, at der i det paagældende Omraade findes Ejendomme, der har været Genstand for Beslutninger som de i Kapitel III omhandlede, og der er saaledes ikke Grundlag for at kræve, at Forholdene i Omraadet skal være af en saa graverende Karakter som forudsat i Kapitel III, naar blot Sanering af sundhedsmæssige eller brandtekniske Hensyn skønnes rimelig.

Det endelige Skøn om, hvorvidt Hensynet til en tilfredsstillende Gennemførelse af den ved Saneringen tilsigtede Ordning af Bebyggelsen nødvendiggør, at Ejendomme, der ikke selv er behæftede med Mangler, afstaas, maa ligge hos Kommunalbestyrelsen, eventuelt Indenrigsministeren som endelig overordnet Myndighed, jfr. 2det Stk. Afgørende i saa Henseende maa det bl. a. være, om den efter Stedets og Forholdenes Natur mest hensigtsmæssige Bebyggelse af Omraadet kun menes at kunne virkeliggøres ved det offentliges Indgriben gennem Ekspropriation.

Til § 29.

Stk. 1. Begrundelsen for Bestemmelsen er, at de paagældende Ejendomme antages at være af en saadan Karakter, at det efter samfundsmæssige Synspunkter maa betragtes som urimeligt, at der anbringes Kapital og Arbejde til Ejendommens Udbedring, hvorfor enhver Kapitalinvestering, der alligevel foretages vedrørende Ejendommen, maa ske uden Mulighed for Erstatning.

Stk. 2. Da man har ment, at Fremgangsmaaden ved Ekspropriationer saa vidt muligt bør være den samme, hvad enten der eksproprieres af Hensyn til paakrævet Sanering eller af Hensyn til Byplanlægning, har man i denne Lov henvist til Regler i Byplanloven af 1938, hvorved bemærkes, at de i nærværende Paragraf omhandlede Hensyn formentlig bør tages i Betragtning ogsaa i andre Tilfælde af Ekspropriation.

De omhandlede Regler i Byplanloven lyder saaledes:

„§ 13.

Naar der i Medfør af en Byplan fordres Afstaaelse af en Del af en Ejendom eller af Rettigheder knyttet til denne, og den tilbageblivende Del af Ejendommen efter den fordrede Afstaaelse efter Vurderingskommissionens Skøn vilde faa en saadan Størrelse, Form, Beliggenhed eller Beskaffenhed i øvrigt, at den ikke mere vil kunne udnyttes som selvstændig Ejendom i Overensstemmelse med den af Ejendommen hidtil gjorte Brug, kan Ejeren inden 6 Uger efter Modtagelsen af Meddelelsen om den fordrede Afstaaelse begære hele Ejendommen overtaget af Kommunen mod Erstatning. Denne Ret tilkommer fremdeles Ejeren, naar Ejendommen har været knyttet til en Virksomhed, hvortil den efter den fordrede Afstaaelse af en Del af Ejendommen eller af Rettigheder knyttede til denne efter Vurderingskommissionens Skøn ikke længere hensigtsmæssigt vil kunne benyttes.

Naar en Ejendom begæres overtaget af Kommunen efter foranstaaende Regler, vil dens Værdi ved Erstatningsberegningen være at ansætte efter den af samme hidtil gjorte Brug.

§ 16.

Størrelsen af de Erstatninger, som tilkommer vedkommende Ejere i Henhold til §§ 12—15, fastsættes i Mangel af mindelig Afgørelse af den samme Myndighed, som foretager Taksation ved Afstaaelse af Grund til Gader og Veje i Kommunen.

Saafernt der ikke i en for Kommunen gældende Vedtægt er fastsat Bestemmelser herom, træffes Afgørelsen af en Kommission bestaaende af 2 af Amsraadet for hele Amsraadskredsen og for Amsraadets Valgperiode valgte Medlemmer, af hvilke det ene af Amsraadet udpeges som Kommissionens Formand, samt af 2 af Retten for det foreliggende Forslag udmeldte uvildige Mænd. I Tilfælde af Stemmelighed tiltrædes Kommissionen af en af Præsidenten for vedkommende Landsret udnævnt Opmand. For hver af Kommissionens Medlemmer skal være udpeget en Stedfortræder.

For Københavns Vedkommende foretages Vurderinger i Henhold til denne Lov af den i Henhold til Lov af 14. December 1857, jfr. Lov Nr. 85 af 31. Marts 1926 nedsatte Taksationskommission.

§ 17.

Ved Fastsættelse af en Erstatning bliver heri at afkorte den Forøgelse i Værdi, som Ejendommen i øvrigt skønnes at opnaa